

„РАЗДЕЛНОТО СЪБИРАНЕ НА ОТПАДЪЦИ - АЗ УЧАСТВАМ”

Синя, жълта, зелена ... И ЗА КОФИЧКАТА ОТ КИСЕЛО МЛЯКО

Бях много малка, когато за първи път попитах баща си какви са тези цветни кабинки. Бяхме преминавали току-що с колата покрай тях. Баща ми се усмихна и ми обясни, че тези „цветни кабинки“ не са кабинки, а контейнери за отпадъци. И във всеки един от тях се поставят различни излишни неща - стъклени, пластмасови, хартиени. И ме посъветва, ако някога трябва да изхвърля бутилките от сокчета, които толкова много обичам, да бъде така добра да ги оставя точно в кабинката, на която пише пластмасата.

А ние минаваме покрай тях, и настигаме граждани, които си хвърлят чашките от кафе върху тротоарните плочки, деца, изляли пуканките си от лъскавите опаковки, жени, които не само не изпитват неудобство, че пушат пред офисите си, но и захвърлят остатъка от цигарите където им падне. А ние вървим, виждаме и отминаваме.

Веднъж станах свидетелка на една колкото интересна, толкова и отвратителна случка. Беше студен зимен ден.Имах свободно време и тръгнах към пощата. В един момент видях как към контейнерите за разделно събиране се приближи една жена с кофа горящи въглени. Беше готова да изсипе жарта в някой от тях. Към нея бързо се приближи някакъв човек и посочи надписите върху контейнерите. Спрях се и се заслушах. Последваха обидни реплики, но жената се върна назад. Така човекът спаси от изгаряне тези мили цветни кабинки. Не искам да се хваля, но бях готова да изтичам и да спра жената.

Слушам мои съученици да се питат на кого е нужно това разделно събиране на отпадъците. Признавам си, доскоро и аз не можех да си отговоря. Затова попитах друг човек, по-възрастен. А той простичко ми обясни. Стъклените отпадъци ще отидат направо в заводите за стъкло, хартиените - в заводите за преработка на хартия, защо не и в нашия завод за картон. Е, той вече не произвежда картон, но както и да е. А пластмасовите бутилки, туби, кофи, опаковки - в заводите за пластмаси. Така ще улесним тяхната работа и всеки от нас ще има макар и малък принос в развитието им като промишлени предприятия. А помогнем ли на заводите, ще помогнем на хората, които работят в тях, на техните деца, които може би са ученици като нас. С една дума - помагаме не само на тях, помагаме и на себе си.

Разделното събиране на отпадъци! Ако някой все още се съмнява в ползата от него,нека прочете този опит за есе. Така ще разбере защо и как трябва да се отнасяме към отпадъците. Ще разбере още, че аз лично съм на страната на онези, които ще хвърлят кофичката от мляко в кабинката за пластмаса, а старите тетрадки - в кабинката за хартия.

Каква по-естествена постъпка за хора, които са прегърнали идеята да направим нашата улица и нашия град по-чисти и по-приятни за живеене.

Анита Блажева
VII а клас
СУ” Христо Ботев”
гр. Никопол, ул. „Сливница” 7